

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 13. února 2020 v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Koudelky, Ph.D. a soudců JUDr. Renaty Humpové a Mgr. Daniely Dubné **odvolání poškozeného R[REDACTED] R[REDACTED]**, narozeného [REDACTED], v trestní věci **obžalovaného R[REDACTED] R[REDACTED]**, narozeného [REDACTED], podané proti rozsudku Okresního soudu v Nymburce ze dne 27. listopadu 2019, číslo jednací 4 T 125/2019 -653 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno f), odstavec 2 trestního řádu **se** v napadeném rozsudku **r u š í** **výrok o náhradě škody týkající se poškozeného R[REDACTED] R[REDACTED]**.

S použitím § 259 odstavec 3 trestního řádu **se znovu rozhoduje**

takto:

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu **je obžalovaný R[REDACTED] R[REDACTED]**, narozen [REDACTED], **povinen uhradit poškozenému R[REDACTED] R[REDACTED]**, narozen [REDACTED], bytem [REDACTED], majetkovou škodu ve výši **5 520 Kč** a nemajetkovou újmu ve výši **50 000 Kč**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Nymburce byl obžalovaný uznán vinným jednak pokračujícím přečinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku, jednak pokračujícím přečinem poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterých se dle skutkových zjištění prvního soudu dopustil způsobem konkretizovaným ve výroku napadeného rozsudku pod body 1) až 10). Za tyto přečiny a sbíhající se přečiny zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, pro který byl odsouzen pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí sp. zn. 3 T 186/2018 ze dne 4. 1. 2019, byl odsouzen

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Horová

k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Obžalovanému byla též uložena povinnost podle svých možností a schopností uhradit ve zkušební době škodu, kterou způsobil svou trestnou činností. Současně byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Orlicí sp. zn. 3 T 186/2018 ze dne 4. 1. 2019, doručený obžalovanému dne 4. 2. 2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovanému byla dále dle § 228 odst.1 tr. řádu uložena povinnost uhradit poškozeným společností: Rerum Finance s.r.o., IČO 03210235, škodu ve výši 8 000 Kč, Zonky s.r.o., IČO 03570967, škodu ve výši 144 259 Kč, Creamfinance Czech s.r.o., IČO 24849707, náhradu škody ve výši 1 483 Kč, OPR-Finance s.r.o., IČO 01381300, škodu ve výši 9 200 Kč. **Obžalovanému bylo dále uloženo uhradit podle § 228 odst. 1 tr. řádu poškozenému R [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED], škodu ve výši 5 520 Kč a nemajetkovou újmu ve výši 25 000 Kč.** Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená společnost Profi Credit Czech a.s., IČO 61860069, Pardubice, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. **Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byli poškozeni:** Zonky s.r.o., Creamfinance Czech s.r.o. a R [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED], odkázáni se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Poškozený R [REDACTED] R [REDACTED] podal proti rozsudku (výroku o náhradě škody) prostřednictvím zmocněnce v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém nesouhlasí s odkazem poškozeného se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozený souhlasí s tím, jak soud I. stupně popsal nemajetkovou újmu, jenž mu byla jednáním obžalovaného způsobena, má však za to, že soud dostatečně „neocenil“ míru zásahu do jeho přirozených práv. V přímé příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu ve zcela zásadním rozsahu. Především se změnil samotný ráz onemocnění poškozeného – na paranoidní schizofrenii. Tato změna je přitom již nevratná. Změna zdravotního stavu alespoň v první fázi přímo ohrožovala poškozeného na životě, neboť měl sebevražedné úvahy. Díky jednání obžalovaného byl poškozený vyloučen z mezilidských vztahů, nyní se nedokáže pohybovat mezi lidmi, není sto zvládat ani běžné kontakty. Vedle toho je potřeba vidět i zvlášť zavrženíhodný způsob, jakým obžalovaný svoji činnost spáchal. Obžalovaný dobře věděl, co poškozenému způsobí. Zhoršení zdravotního stavu poškozeného nebylo jen náhodným, vedlejším či dokonce nechtěným produktem chování obžalovaného. Naopak – chování obžalovaného k takovému následku přímo směřovalo. Poškozený je přitom synem obžalovaného. Věc je o to horší, že obžalovaný v poškozeném vybudoval dojem, že by snad konečně mohli navázat normální vztah, po všech zklamáních a utrpení, které obžalovaný působil poškozenému v dětství. Poškozený na tuto vějičku skočil a právě jeho obrovské zklamání bylo jednou z hlavních příčin následného rozvinutí paranoidní schizofrenie. Obžalovaný by za takové své jednání měl být citelně postižen i v rovině náhrady nemajetkové újmy. S ohledem na vše výše uvedené se poškozený domáhá, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku, kterým odkazuje poškozeného se zbytkem jeho nároku na náhradu nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení, a sám rozhodl tak, že poškozenému přizná nárok na náhradu nemajetkové újmy v celé požadované výši (50 000 Kč).
3. Soud II. stupně podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadený rozsudek (výrok o náhradě škody) i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání poškozeného je důvodné.
4. Jak první soud správně konstatoval, poškozený R [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED], se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu majetkové škody (ve výši 5 520 Kč) a nemajetkové újmy (ve výši 50 000 Kč) připojil řádně a včas. První soud poškozenému důvodně přiznal na základě § 2910 zákona č. 89/2012 Sb. právo na náhradu majetkové škody v celé požadované výši 5 520 Kč, kdy jak správně uvádí, bylo prokázáno, že tato částka byla z vlastních finančních prostředků poškozeného

vyplacena úvěrovým společenstvem v souvislosti s platbami na závazky z předmětných úvěrových smluv.

5. Prvý soud dále správně uzavřel, že poškozenému byla jednáním obžalovaného způsobena i nemajetková újma (§ 82 odst. 1 ve spojení s § 2956, § 2957 a § 2958 občanského zákoníku) spočívající jednak v neoprávněném zásahu do osobnostních práv poškozeného, jednak v ublížení na zdraví (v tomto směru lze odkázat na podrobné odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 40). Odvolací soud je však přesvědčen, že částka 25 000 Kč, kterou první soud ocenil způsobenou nemajetkovou újmu, není přiměřená výrazným neoprávněným zásahům do života poškozeného a zejména okolnostem zvláštního zřetele hodným, na něž první soud v odůvodnění napadeného rozsudku velmi přílehavě poukazuje (obžalovaný vědomě zneužil osobu sobě blízkou - vlastního syna, nadto osobu duševně nemocnou, která byla fakticky ve vztahu závislosti k obžalovanému, kterému plně důvěřovala a své osobní údaje a přístup k bankovnímu účtu mu poskytla v důvěře, že jí pomůže získat práci v zahraničí). Jako adekvátní se v tomto případě odvolacímu soudu jeví náhrada nemateriální újmy ve výši 50 000 Kč.
6. Výlučně z tohoto důvodu soud II. stupně podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody týkající se poškozeného R[REDAKCE] R[REDAKCE], a sám mu podle § 228 odst. 1 tr. řádu přiznal majetkovou škodu ve výši **5 520 Kč** a nemajetkovou újmu ve výši **50 000 Kč**.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu ČR, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno.

Praha 13. února 2020

JUDr. Ladislav Koudelka, Ph.D. , v. r.
předseda senátu